



Tjaldrið fekk váttliga móttøku

Onkunstaðni var neyðugt at halda Grækarismessuhaldið innandura so vánaligt var veðrið

JUSTINUS LEIVSSON
EIDESGAARD

Hátíðardámrur lá yvir Havnina eina løtu seinnafrípartin sunnudagin, tá skótarnir í Havn skipaðu fyrri Grækarismessuhaldið. Ljómurin frá Havnar Hornorkestrum ljómaði undan lötunum og hoyrdist um allan eysturbýin. Hetta minti næstan um Ólavssøku.

Men skótarnir vóru óhepnir at halda hendan vakra sið. Tí veðurlíkindini vóru ógvuliga vánalig. Tað var frískur vindur av vestri og vindurin bar sínn og regn. Onkra lötuna regnaði illa. Hetta sást eisini á uppmæt-

ingini. Umframt teir mongu skótarnir, so var lítið av fólki at siggja. Tey sum høvdu hættað sær oman á Vaglið, vóru væl dubbað, í heitum klæðum í alskyns litum. Tað eru tey somu, sum altíð eru at siggja á almennum tiltøkum, tey eru beinagrindin í hesum tiltøkum. Eitt tiltak er ongantið so illa vitjað, at hesi ikki eru at siggja og tøkk eiga tey fyrri tað.

Ingrid Sondum helt flaggrøðuna og hon visti á, at vit eiga ikki einsamøll jørðina vit liva á. Vit eiga at hugsa um okkara eftirkomarar, tá vit gera nýttu av ráevnum í jørðini og dalkingina, sum

stavar frá hesum. Ræðan hjá Ingrid var ein áheitan á okkara øll um at virða náttúruna.

Ingrid greiddi frá einum bónda norðan úr Vík. Hesin var ágrýtin og hann fór at velja í brattlendinum. Hann velti fleiri røkur niðan gjøgnum lóðina. Tá hann í hoyna fór at sláa lendi á rökunum, lat hann altíð tað ovastu rókina standa eftir. Hann vildi njóta vøkru blómurnar, sum vuksu á ovastu rókini.

— Eg veit ikki um hendan søgan er sonn, men hon er vøkur, segði Ingrid Sondum.

Virðni útvarpsmaðurin Tórður Mikkelsen tevjaði



Ingrid Sondum helt eina flaggrøðu sum minti okkum á, at vit eiga ikki náttúruna einsamøll. Mynd: Kalmar

morguntílfar í avfallinum á Tinghúsvøllinum undir hátíðarhaldinum. Hann stóð so kaldur við mikrofónini. Tá hátíðarhaldið var av og Vaglið var næstan tómt, tey allarflestu skuldaðu sær til hús undan veðrinum, fór Havnar Hornorkestrur knappliga aftur at spæla. Teir spældu »Tjaldur ver væl komið« Okkurt var áfátt við upptøkunum hjá útvarpsmanninum og hornorkestrið var so beinasamt at spæla heiðursangin hjá okkara tjóðfugli um aftur.

Skótarnir vóru óhepnir við veðrinum og tí varð heldur ikki tað heilt stóra burtúr söluni av candy-

floss og øðrum góðgæti, sum teir høvdu í eini sølubúð, í einum bili, á Vaglinum.

Skótarnir gingu skrúðgongu úr kommunuskúlagarðinum oman á Vaglið og niðan aftur, aftaná hátíðarhaldið.

Grækarismessuhald var fyrstu ferð hildið í Føroyum í 1939. Tað vóru skótarnir sum saman við fuglavininum mikla, Sverra Patursson úr Kirkjubø, sum skipaðu fyrri.

Í Fuglafirði var eisini Grækarismessuhald hildið sunnudagin. Teodor Jacobsen, lærari, helt røðuna. Teodor er eitt rættuligt

náttúrubarn og hann hevur alsk sum fáur til náttúruna. Tí er ikki ilt at meta um hvat hann hevur røtt um.

Í Vági var eisini Grækarismessuhald og somulíkið í Húsavík og aðrastaðir kring landið.



Bæði skótar og polití hildu at okkurt bagði hesum manninum, sum hekk yvir rækkverk- id undir øllum hátíðarhaldinum. Men einki bagði okkurt var galið við sambandinum í ljóðanlegginum og hann helt tveymum stíkkarum saman. Mynd: Kalmar